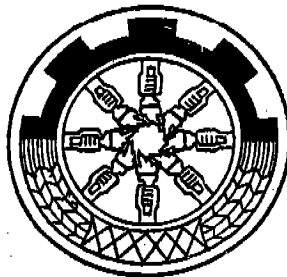

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง พรรคพลังใหม่เปลี่ยนแปลงชื่อพรรค ภาพเครื่องหมาย
พรรค ที่ตั้งสำนักงานใหญ่
คณะกรรมการบริหารพรรค และนโยบายของพรรค

ด้วยพรรคพลังใหม่ ได้จัดให้มีการประชุมสมัชชาของพรรค เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๑ และที่ประชุมได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยมีมติให้เปลี่ยนแปลงชื่อพรรค ภาพเครื่องหมายพรรค ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ คณะกรรมการบริหารพรรค และนโยบายของพรรคใหม่ ดังนี้

๑. ชื่อพรรคเปลี่ยนชื่อเป็น “พลังสังคมประชาธิปไตย” ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “THE SOCIAL DEMOCRATIC FORCE PARTY”
๒. ภาพเครื่องหมายพรรคเปลี่ยนเป็นภาพ ดังนี้

๓. ที่ตั้งสำนักงานใหญ่เปลี่ยนเป็นตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๕๒ ถนนลูกหลวง ตลาดจันทน์ประวitraเทเวศน์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๒๘๑๘๘๘๒

๔. เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ จำนวน ๒๐ คน

คือ

(๑) นายชัชวาลย์ ชมภูแดง	เป็นหัวหน้าพรรค
(๒) นายกำน ปานช่วย	เป็นรองหัวหน้าพรรค
(๓) นายเฉลียว พิศลยบุตร	เป็นรองหัวหน้าพรรค
(๔) นายบรรลือ ชำนาญกิจ	เป็นรองหัวหน้าพรรค
(๕) นายพุม โปราณวงศ์	เป็นรองหัวหน้าพรรค
(๖) นายสมปอง ศรีชมพวง	เป็นรองหัวหน้าพรรค
(๗) นายอินสอน บัวเจี้ยว	เป็นเลขาธิการพรรค
(๘) นายจูล ชัยพินิจนรชาติ	เป็นรองเลขาธิการพรรค
(๙) นายสมพล จิระพัฒน์	เป็นรองเลขาธิการพรรค
(๑๐) นายประดับ มนุรัษฎา	เป็นรองเลขาธิการพรรค
(๑๑) นายไสว ร่มริน	เป็นรองเลขาธิการพรรค
(๑๒) นายคณชัย ธนาชีวิต	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๑๓) นายदनัย ถาวร	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๑๔) นายนราธิป อนันตสุข	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๑๕) นายปฏิวัติ นนทะน้า	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๑๖) นางสาวรัศมี เพ็ญสุข	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๑๗) นายสมชาย ช่วยเกลียง	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๑๘) นายสมชาย แส่นคำก้อน	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๑๙) นายอรุณ สุชาติดา	เป็นกรรมการบริหารพรรค
(๒๐) นายเอกชัย ชูติพงศ์	เป็นกรรมการบริหารพรรค

๕. นโยบายของพรรคที่เปลี่ยนแปลงใหม่ ดังปรากฏท้ายประกาศ

๕
น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

พิศาล มูลศาสตรสาทร
ปลัดกระทรวงมหาดไทย
นายทะเบียนพรรคการเมือง

นโยบายพรรคพลังสังคมประชาธิปไตย

คำปรารภ

โดยที่สภาพการณ์ของสังคมไทยในปัจจุบันได้สะท้อนให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรม ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายได้ของประชาชนยังเต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันอย่างมากมาย ประชาชนส่วนใหญ่ต่างก็ประสบกับความลำบากยากแค้นในการดำรงชีพ ซึ่งสภาพการณ์ดังกล่าวย่อมแก้ไขได้ ด้วยระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย และ ระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม หรือที่เรียกว่า “สังคมนิยมประชาธิปไตย” มาดำเนินการสร้างเสถียรภาพและความเป็นธรรมทางการเมืองและทำการเพิ่มประสิทธิภาพในการระดมทรัพยากรที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์ ในบ้านเมืองและดำเนินการ ให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีโอกาสดูจะแสวงหา และ ได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม เพื่อยกระดับฐานะ และ มาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น และ เป็นการลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยลงไปในเชิงแนวทางพื้นฐานที่จะนำมาใช้ในการกำหนดเป็นนโยบายของพรรคในด้านต่างๆ จะมีดังต่อไปนี้

๑. ส่งเสริมและให้หลักประกันแก่สิทธิและเสถียรภาพทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยอย่างเต็มที่

๒. ปรับปรุงระบบการคลังและการงบประมาณให้ก้าวหน้าเพื่อจะได้มีการนำภาษีที่เก็บได้ไปใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนส่วนใหญ่ให้มากที่สุด

๓. ให้หลักประกันแก่มาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของประชาชน เพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุขพอสมควร

๔. กำหนดค่าแรงขั้นต่ำให้เพียงพอแก่การดำรงชีพขั้นมาตรฐาน

๕. ให้มีการประกันสังคมเพื่อประโยชน์และหลักประกัน ทั้งในด้านความเจ็บป่วย การคลอดบุตร การว่างงาน การทุพพลภาพ การชราภาพ อุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน มรณภาพ และการสงเคราะห์ครอบครัว

๖. จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและได้มาตรฐานด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำ

๗. ปรับปรุงระบบสหกรณ์การเกษตรให้เป็นหน่วยผลิตที่สมบูรณ์แบบ และ เป็นองค์กรท้องถิ่นที่สามารถเสนอบริการทางสังคมและเศรษฐกิจแบบเบ็ดเสร็จ ซึ่งจะมีเครื่องจักร เครื่องมือ โรงเลี้ยงสัตว์ ยุ้งฉางและอื่น ๆ ที่จำเป็นทางด้านเกษตร ตลอดจนมีศูนย์บริการสาธารณสุข "ขั้นพื้นฐาน" และบริการสังคมอวกที่ที่พึงอาศัยอย่างครบครัน

๘. เร่งรัดประสานงานเพื่อจัดให้มีการส่งน้ำ สร้างถนน วางสายโทรศัพท์ สวयไฟฟ้า และอื่น ๆ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเสนอบริการให้แก่สหกรณ์การเกษตรได้อย่างสมบูรณ์แบบ

๙. ให้มีการประกันราคาพืชผลที่สำคัญ ๆ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ ในการจัดจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกรให้สูงขึ้น

๑๐. เร่งสร้างงานด้วยการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในชนบท ท้องถิ่นใดเอกชนไม่สนใจจะลงทุนจัดสร้างโรงงานอุตสาหกรรมก็เป็น

หน้าที่ของรัฐเข้าไปจัดสร้าง เพื่อดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ประชาชนในชนบทมีงานทำ และมีรายได้เพิ่มพูนขึ้นทั้งยังเป็น การช่วยสะกັตกันแรงงานอพยพเข้าสู่เมืองอีกด้วย

พรรคพลังสังคมประชาธิปไตยมีความเชื่อมั่นว่า อุดมการณ์สังคมนิยมประชาธิปไตยดังกล่าวข้างต้น เป็นอุดมการณ์ที่มุ่งมั่นให้เกิดความเสมอภาคแก่ประชาชนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อย่างแท้จริง ทำให้อำนาจทางเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง ตกอยู่ในมือของประชาชนส่วนใหญ่อย่างสมบูรณ์ นั่นก็คือสังคมไทยจะมีความเป็นธรรม ประชาชนส่วนใหญ่มีชีวิตที่ดีกว่า มีเสรีภาพและสันติภาพอันนิรันดรได้ก็เพราะอุดมการณ์สังคมนิยมประชาธิปไตยเท่านั้น แม้ว่าจะเป็นไปได้ในบัดดลแต่ก็เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยืนยันจากทุกฝ่ายแล้วว่า เป็นไปได้และสามารถจะเป็นจริงทางปฏิบัติได้ในสังคมไทย

นโยบายด้านการเมือง

๑. ยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นองค์พระประมุขสูงสุด

๒. ดำเนินการให้อำนาจธิปไตยเป็นของประชาชน โดยการ

(๑) ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองอย่างกว้างขวาง โดยวิธีการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย

(๒) ส่งเสริมการนำเอารูปแบบการปกครองแบบกรุงเทพมหานครไปใช้กับจังหวัดอื่น ๆ ที่มีขีดความสามารถจะดำเนินการได้ ตามลำดับความเหมาะสม

(๓) ส่งเสริมและคุ้มครองเสรีภาพและสิทธิของประชาชนทั้งในด้านการเผยแพร่ความคิดเห็นทางการเมือง ลัทธิความเชื่อ ศาสนา เศรษฐกิจ และ สิทธิในการรวมกลุ่มเป็นองค์กรการจัดตั้ง สหภาพแรงงาน กลุ่มเกษตรกร และอื่น ๆ

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้เข้าใจความสำคัญของสิทธิในการเลือกตั้งโดยมีการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางและมีหลักประกันในเสรีภาพในการพูดการเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา โดยไม่ขัดต่อความเรียบร้อยของบ้านเมือง และ สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๕) ส่งเสริมระบบพรรคการเมืองให้เข้มแข็งโดยมีรากฐานมาจากประชาชนอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยมั่นคงและก้าวหน้า ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความ บกพร่องในสังคม และช่วยพัฒนาประเทศ โดยแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติ และตรวจสอบควบคุมการทำงานของราชการและฝ่ายบริหาร ทั้งนี้ โดยการให้พรรคการเมืองเติบโตขึ้นตามธรรมชาติภายใต้บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ

(๖) นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๑) คัดค้านเผด็จการทุกรูปแบบ

(๘) ใช้การแก้ไขความขัดแย้งทางการเมืองและความคิดเห็นโดยสันติวิธี โดยยอมรับในหลักการของเหตุผล ยอมรับว่า ความคิดเห็นที่แตกต่างกันเป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับประชาธิปไตย ยอมรับมติของประชาชนส่วนใหญ่ และ สร้างสรรค์ให้เกิดความสามัคคีและความเข้าใจกันในชาติ

๓. ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกันและปราบปรามการ "ฉ้อราษฎร์บังหลวง" อย่างเด็ดขาดและจริงจัง โดยการ

(๑) ดำเนินการให้ข้าราชการมีความสำนึกในหน้าที่บริการประชาชน เลิกใช้อำนาจบังคับแบบเผด็จการหันมาใช้วิธีการประชาธิปไตย คือบังคับตามกฎหมายโดยยึดหลักเหตุผลและความต้องการอันชอบธรรมของประชาชนเป็นสำคัญ

(๒) ดำเนินการจัดตั้งศาลปกครอง

(๓) ส่งเสริมให้มีการรณรงค์เปิดโปงและต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวงและการประพฤติมิชอบในระบบราชการทุกระดับ

(๔) สร้างค่านิยมที่จะยกย่องคนสุจริตและประณามผู้ทุจริตอย่างจริงจัง

นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๑. ด้านรัฐวิสาหกิจ

๑. ส่งเสริมวิสาหกิจเอกชนและสหกรณ์ให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ ยกเว้นกรณีจำเป็นบางประการที่รัฐจำเป็นต้องดำเนินการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ ได้แก่

(๑) กิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการพลังงาน

(๒) วิสาหกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากและเอกชนไม่สนใจจะดำเนินการ เพราะได้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่า แต่วิสาหกิจนั้นจะต้องมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

(๓) วิสาหกิจประเภทยุทธปัจจัยเพื่อการทหารและเพื่อความมั่นคงต่อประเทศ

(๔) วิสาหกิจในชนบทเพื่อช่วยเพิ่มรายได้และยกฐานะของเกษตรกรและผู้ไร้แรงงานในชนบท

(๕) วิสาหกิจเพื่อก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐ

(๖) วิสาหกิจที่จำเป็นแก่การดำรงชีพของคนส่วนใหญ่ เช่น ข้าว ฯลฯ

๒. ปรับปรุงการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้มีการวางแผนประสานงานการบุคลากร การอำนวยความสะดวก และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

๒. ด้านสหกรณ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนงานสหกรณ์ทุกสาขาให้ครบทุกวงจร และให้กระจายครอบคลุมไปทั่วประเทศ

๒. ปรับปรุงและส่งเสริมให้มีสหกรณ์ผู้ผลิตและผู้บริโภคเพื่อลด การนำเข้าจากต่างประเทศและเสนอบริการ ไปยังผู้บริโภคอย่างทั่วถึงและ เป็นธรรม

๓. ปรับปรุงและส่งเสริมสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์บริการ ให้ สามารถรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ปรับปรุงและส่งเสริมงานสหกรณ์นิคมให้ขยายและแผ่ออกไป อย่างกว้างขวาง และจัดให้มีบริการทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึง ด้วยการจัดให้มี เครื่องมือเครื่องจักรทางการเกษตร ยุงฉาง สถานีอนามัย โรงเรียน ศาลาประชาคม ห้องสมุด ฯลฯ

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรายคนให้เป็นสมาชิกของ สหกรณ์การเกษตรอย่างทั่วถึง

๖. ปรับปรุงและส่งเสริมการจัดตั้งสหกรณ์อเนกประสงค์ขึ้นใน ระดับท้องที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรในด้านสินเชื่อ การตลาด และอื่น ๆ ที่จำเป็น

๗. จัดตั้งชุมนุมสหกรณ์การซื้อ การตลาด โดยจะต้องสามารถ จัดหา หรือทำการผลิตวัสดุทางการเกษตร เครื่องจักร เครื่องมือ ให้เกษตรกร ได้ใช้ในการผลิตในราคาทุติยภูมิและคุณภาพดี และสามารถรวบรวม ผลิตผลของเกษตรกรเพื่อนำออกแปรรูปและจัดจำหน่าย ทั้งในด้านขายส่ง

ให้สหกรณ์ร้านค้า และร้านค้าเอกชนทั่วไป จนถึงขั้นส่งออกไปจำหน่าย
ยังต่างประเทศ

๘. ปรับปรุงบทบาทของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ
เกษตร เพื่อให้เป็นสถาบันของสหกรณ์อย่างสมบูรณ์แบบ

๙. เร่งรัดให้การศึกษาให้สมาชิกของสหกรณ์สามารถเข้าใจ
ปรัชญาและอุดมการณ์ของสหกรณ์ และสามารถทำงานร่วมกันและช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง

๑๐. ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติเพื่อให้ความรู้เรื่องระบบ
สหกรณ์ ให้ซึมซาบและฝังแน่นในหมู่เยาวชน เกษตรกร และประชาชน
ทั่วไป

๓. ด้านเกษตรกรรม

๑. ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจังเพื่อให้เกษตรกร
มีที่ดินเป็นของตนเองตามสมควร โดยยึดหลักการ “ผู้ทำประโยชน์ใน
ที่ดินของตนเองเท่านั้นจึงจะเป็นเจ้าของที่ดินการเกษตร”

๒. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาดินและปรับปรุงคุณภาพดิน ทำการ
จำแนกและสำรวจวิเคราะห์ดิน กำหนดเขตเศรษฐกิจการเกษตร เพื่อ
ให้ใช้ที่ดินให้เหมาะกับธุรกิจการเกษตรแต่ละสาขา

๓. ขยายเนื้อที่ทำกินของเกษตรกรให้ใหญ่ขึ้น โดยการส่งเสริม
ให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในชนบทและเปิดโอกาสให้ผู้ใช้ที่ดินหรือ
มีที่ดินจำกัดโยกย้ายเข้าไปทำงานตามโรงงาน ตลอดจนการส่งเสริมให้

เอกชนลงทุนในด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น เพราะการแก้ปัญหาความยากจนในชนบทจะสัมฤทธิ์ผลอย่างจริงจังได้จะต้องอาศัยการกระจายอุตสาหกรรมออกสู่ชนบท

๔. เร่งพัฒนาระบบชลประทานเพื่อให้มีการเก็บกักน้ำเพื่อการเพาะปลูกและป้องกันอุทกภัย เร่งรัดให้มีการขุดคลอง คลองข่อย คลองแยกข่อย ตลอดจนการส่งน้ำทางท่อ และพลังงานไฟฟ้า เพื่อให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังไร่นาของเกษตรกรอย่างทั่วถึง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะจัดให้มีการระบายน้ำจากแม่น้ำโขงและส่งทางท่อและด้วยวิธีการสมัยใหม่อื่น ๆ เพื่อช่วยให้เกษตรกรในภาคนี้ได้น้ำเพียงพอแก่การเกษตร

๕. ปรับปรุงการตลาดให้เกษตรกรได้สามารถจำหน่ายผลผลิตในราคาที่ "จูงใจ" และเกิดความเป็นธรรมทุกขั้นตอนนับตั้งแต่ผู้ผลิตถึงผู้บริโภคโดยผ่านทางสหกรณ์

๖. จัดให้มีการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นสินค้าหลักของประเทศ เพื่อให้ได้ราคาที่เป็นธรรม และเพื่อเพิ่มพูนรายได้ของเกษตรกรซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ

๗. เน้นหนักให้การศึกษาในด้านการผลิตสมัยใหม่และเทคโนโลยีให้ถึงตัวของเกษตรกรผู้ผลิต

๘. เร่งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยการอนุรักษ์ป่าและปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำทางธรรมชาติต่าง ๆ

๕. กำหนดให้มีแผนการผลิตตั้งแต่ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล และควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามแผนนี้ เพื่อให้ผลผลิตมีปริมาณและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๔. ด้านอุตสาหกรรม

๑. ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถผลิตเพื่อการส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้

๒. สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมในครัวเรือน และเร่งกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบท

๓. กำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการส่งออกรวมทั้งจัดซื้อที่ดินเป็นอุปสรรคในการส่งออก

๔. ส่งเสริมให้มีการใช้วัตถุดิบในประเทศเป็นปัจจัยในการผลิต และส่งเสริมให้มีการแปรรูปวัตถุดิบในประเทศเป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศแทนการส่งออกในรูปวัตถุดิบ

๕. จัดให้มีสินเชื่อเพื่อการอุตสาหกรรมและการส่งออกอย่างเพียงพอและน่าพอใจ

๖. กำหนดสิ่งจูงใจและขจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน เพื่อดึงดูดเงินลงทุนต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ซึ่งการลงทุนของต่างประเทศดังกล่าวจะต้องมีการถือหุ้นร่วมกับรัฐบาลเท่านั้นและจะถือหุ้นรวมกันทั้งหมดได้ไม่เกินร้อยละ ๔๙

๗. จัดและดำเนินการให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหนักเพื่อการส่งออกและทดแทนการนำเข้า

๘. จัดและลงทุนเพื่อการพัฒนาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนำมาถ่ายทอดให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมในประเทศ

๕. ด้านพาณิชย์กรรม

๑. ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพให้อยู่ในระดับเดียวกันทั่วประเทศ

๒. ขจัดกีดกันการค้าตัดตอนทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจัง

๓. กำหนดให้ธุรกิจขนาดใหญ่ทั้งปวงเป็นบริษัทมหาชน

๔. ส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็กของเอกชนรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์เพื่อขยายธุรกิจให้ใหญ่ขึ้น และสร้างความเป็นธรรมทางสังคม

๕. ส่งเสริมการส่งออกด้วยการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าที่ผลิตได้ทั้งที่เป็นสินค้าเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานและต้นทุนต่ำและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ ทำการขยาย แสวงหาตลาดใหม่ ๆ ปรับปรุงประสิทธิภาพของสำนักงานเจ้าหน้าที่พาณิชย์ในต่างประเทศและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ของกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้สามารถศึกษาหาข้อมูลและวิจัยตลาดต่างประเทศ เผยแพร่และแสดงสินค้าให้เป็นธุรกิจแพร่หลาย

๖. ด้านการธนาคาร

๑. ออกกฎหมายและควบคุมกิจการธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน ให้เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่อย่างแท้จริง

๒. ควบคุมอย่างจริงจังมิให้ผู้บริหารนำเงินและชื่อเสียงของสถาบันการเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือหมู่คณะ เช่น การจัดตั้งบริษัทในเครือและบริษัทร่วมผูกพันเป็นลูกโซ่

๓. แก้ไขกฎหมายและการดำเนินงานเพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ฝากเงิน มีประสิทธิภาพในการบริหาร และมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมยิ่งขึ้น

๔. ส่งเสริมให้มีสถาบันการเงินซึ่งจัดให้มีสินเชื่อระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาวอย่างเพียงพอ ทั้งในด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรม สหกรณ์ และการส่งออก

๗. ด้านการคลัง

๑. รักษาเสถียรภาพของเงินบาทให้มีความมั่นคงและรักษาดุลการชำระเงินระหว่างประเทศมิให้ขาดดุล

๒. ปรับปรุงโครงสร้างของภาษีเพื่อป้องกันระบบภาษีซ้ำซ้อนและขยายฐานภาษีให้กว้างและมุ่งเก็บภาษีทางตรง และสินค้าฟุ่มเฟือยให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเพิ่มภาษีทางด้านทรัพย์สิน เช่น บ้านที่ดิน รวมทั้งเก็บภาษีที่ดินที่มีมูลค่าเพิ่ม เพราะได้รับประโยชน์จากการ

ตัดถนนและการชลประทาน และจัดเก็บภาษีมรดกในอัตราที่กำหนดไว้เพื่อ
ความเป็นธรรมในสังคม

๓. ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีเพื่อป้องกันมิให้หลัก
เล็งภาษีและจะให้การศึกษากับประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้มีความ
สำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม

๔. ปรับปรุงวิธีการงบประมาณเพื่อให้รัฐได้จัดทำงบประมาณและ
ใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในทาง
เศรษฐกิจและการสร้างงานมากที่สุดและเพื่อการกระจายรายได้ไปสู่ชนบท
และเกื้อกูลคนยากจนอย่างทั่วถึง

นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑. จัดหลักประกันแก่ประชาชนเพื่อให้ได้ชื่อว่าเป็นรัฐสวัสดิการ
โดยการ

(๑) จัดให้มีการประกันสังคมเพื่อให้ประชาชนได้รับ
ประโยชน์ และมีหลักประกันในด้านความเจ็บป่วย การคลอดบุตร การ
ว่างงาน ทูพพลภาพ ชราภาพ อุบัติเหตุและโรคจากการทำงาน มรณภาพ
และการสงเคราะห์ครอบครัว

(๒) จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอและมีสภาพเหมาะสม
ได้มาตรฐาน

(๓) ให้หลักประกันในมาตรฐานการครองชีพขั้นต่ำของ
ประชาชนผู้ยากจน เพื่อให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุขพอสมควร

(๔) ผู้ชรา เด็กที่ไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการทุพพลภาพ ทหารผ่านศึกและคนยากจนจะได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือตามความเหมาะสม

๒. ปฏิรูประบบงานของหน่วยราชการที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองให้สามารถรักษาความปลอดภัยของประชาชนได้อย่างแท้จริง ทำให้ปริมาณในการเกิดปัญหาอาชญากรรมลดน้อยและสูญสิ้นลงไปในที่สุดเพื่อความสันติสุขและมีหลักประกันทางด้านสวัสดิภาพของประชาชน

๓. ส่งเสริมให้มีการพัฒนากำลังคนด้านจิตใจ เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบันมีแนวโน้มในการทำลายความสงบสุขสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดเป็นต้น ทั้งนี้โดยการ

(๑) เผยแพร่ค่านิยมด้านบุคคลและสังคมไทยที่ถูกต้องทางสังคมพลชนทุกรูปแบบ

(๒) ตรวจสอบการทำงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบายการพัฒนาคคนทางด้านจิตใจ สนับสนุนข้าราชการที่ดี และแนะนำ ขจัดและป้องกันการทุจริตประพฤติกมิชอบในวงราชการ รวมทั้งการกดขี่ข่มเหงราษฎร

(๓) สนับสนุนและช่วยสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสังคมให้ดีขึ้น สร้างโครงการแก้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติ และจัดการทำลายสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ โดยเด็ดขาด ขจัดแหล่ง

อธิบายฯ สิ่งช่วยการละเมิดศีลธรรมต่าง ๆ สนับสนุนนโยบายประหยัด และขจัดความฟุ่มเฟือยต่าง ๆ

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบศาสนกิจและศาสนศึกษา ทุกศาสนา ที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและศีลธรรมอันดี ของประชาชน

๕. พึงกษัตริย์และความเสมอภาคในสังคมของสตรีให้เท่าเทียม กับบุรุษ บทกฎหมายหรือประเพณีนิยมที่ขัดกับหลักการนี้จะต้องได้รับการ พิจารณาแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสม

๖. ส่งเสริมและเผยแพร่งานด้านศิลปะวัฒนธรรมอันแสดงออกถึง ความมีคุณค่าของชาติและค่านิยมอันดีงามของไทยทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และ ประเพณีนิยม โดยการจัดตั้งทบวงการเมืองว่าด้วยวัฒนธรรมขึ้นมาเป็น การเฉพาะ

นโยบายด้านแรงงาน

๑. ลดและขจัดการไม่มีงานทำและการว่างงานของประชาชนซึ่ง มีอยู่จำนวนมากตามลำดับ โดยการ

(๑) สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ต่างจังหวัดและชนบท ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่นำผลผลิตในท้องถิ่นมาเป็นวัตถุดิบ เพื่อลดและขจัด การเดินทางเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานคร

(๒) พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือต่าง ๆ และส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ไร้แรงงาน เพื่อพัฒนาตัวเองและพัฒนาอาชีพของตัวเองให้ก้าวหน้าขึ้น

๒. ยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีพของผู้ไร้แรงงานให้สูงขึ้น โดยการ

(๑) กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลย์และเหมาะสม

(๒) กำหนดค่าแรงขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไป

(๓) ให้การรับรองอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

(๔) ส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการต่าง ๆ อย่างทั่วถึงประกันอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยของผู้ไร้แรงงาน

(๕) ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรี เด็ก คนชรา และผู้พิการ ทุพพลภาพ อย่างเป็นธรรม

(๖) ทำการแก้ไขกฎหมายแรงงานที่ล่าหลังหรือไม่เป็นธรรมแก่ผู้ไร้แรงงาน

๓. สนับสนุนให้ทั้งผู้ไร้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมและนายจ้าง มีองค์กรเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของตัวเอง เช่น สหภาพแรงงาน และสมาคมนายจ้าง และใช้ระบบที่เป็นธรรมในการแก้ไขความขัดแย้งในปัญหาแรงงานที่เกิดขึ้น

นโยบายด้านการศึกษา

๑. ขยายการศึกษาภาคบังคับถึงระดับมัธยมศึกษา โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการมีสถานศึกษาภาคบังคับอย่างเพียงพอโดยมีคุณภาพเท่าเทียมกันและมีมาตรฐานเดียวกันทุก ๆ ท้องถิ่น เพราะเยาวชนเป็นอนาคตของชาติ จึงจำเป็นจะต้องได้รับการศึกษาอบรม ให้ความรู้ และบุคลิกภาพที่ดีและมีคุณภาพ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ในสถานศึกษาของรัฐ จนกระทั่งอายุครบ ๑๕ ปีบริบูรณ์

การศึกษาวិชาเฉพาะอาชีพ และการศึกษาระดับสูงจะมีการส่งเสริมตามความต้องการของสังคมและความเหมาะสมกับความสามารถของบุคคล

๒. ดำเนินการจัดการศึกษาส่งเสริมต่อพื้นฐานการพัฒนาการของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและสามารถรับใช้สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ และดำเนินการจัดระบบการบริหารการศึกษาทุก ๆ ระดับให้ขึ้นอยู่กับหน่วยงานรับผิดชอบเดียวกัน

๓. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่นและการศึกษาตามความสามารถทางปัญญาและความถนัด

๔. จัดสวัสดิการและบริการให้แก่ครูให้เพียงพอเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ

นโยบายด้านสาธารณสุข

๑. ให้การรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขแก่คนยากจนที่ไม่ได้รับการคุ้มครองจากการประกันสังคมโดยไม่คิดมูลค่า

๒. ขยายขอบข่ายการบริการรักษาพยาบาลและบริการสาธารณสุขให้เพียงพอที่จะให้บริการแก่ประชาชนในชนบทและที่ยากจนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการ

(๑) ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานอนามัยให้มีย่างทั่วถึง

(๒) เร่งผลิตและอบรมแพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบทตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาพยาบาลรวมทั้งด้านการศึกษา การป้องกันและการส่งเสริมสุขภาพ โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบทเพื่อให้รู้จักวิธีการป้องกันและรักษาตนเอง

๓. จัดรายได้ ให้สวัสดิการและยกระดับวิทยฐานะให้แพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานบริการประชาชนให้เป็นไปได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

๔. สนับสนุนการผลิตยาภายในประเทศ เพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ของชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์อยู่เสมอ สร้างกำลังกองทัพทั้งด้านกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ให้เข้มแข็งเพียงพอที่จะรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศอย่างแท้จริง
๒. ป้องกันการรุกรานแทรกซึมจากภายนอก โดยการใช้อำนาจทางการทหารจะใช้กำลังทหารเพื่อการป้องกันตัวเท่านั้น
๓. สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยการส่งเสริมให้มีการฝึกฝนอาชีพและทำการช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต ส่งเสริมให้กองทัพรับเอาวิชาการและวิทยาการต่างๆ เข้าไปศึกษา สร้างค่านิยมในกองทัพในการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๔. ให้สวัสดิการแก่ทหารชั้นผู้น้อยและครอบครัวให้ดีขึ้นสอดคล้องกับค่าครองชีพ

นโยบายด้านการต่างประเทศ

๑. ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นในเอกราชอธิปไตย ศักดิ์ศรีและผลประโยชน์ของชาติเป็นหลักนำ
๒. สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระหว่างประเทศโลกที่สาม บนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน ไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในระบบเศรษฐกิจและลัทธิการเมืองของแต่ละประเทศ

๓. ต่อด่านและคัดค้านอำนาจจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

๔. ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ถ้าจำเป็นจะต้อง
รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ จะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใดๆ